

[Bausgaard.]

vil blive afdæmpet — men det skal også være en meget kortsigtet betragtning. Der er nok mere grund til at hæfte sig ved den risiko, der ligger i, at man her får opsummeret en aktivitet i byggesektoren, som vil komme til udtryk, så snart vinteren letter sit tag. Hvis det sker, vil det være samtidig med virkningerne af den pristalsportion, der formentlig kommer som følge af januarpristallet, og samtidig med virkningerne af den sidste del af overenskomstforhandlingerne.

Alt taget i betragtning var der en nærliggende risiko for, at foråret 1966 i lighed med, hvad vi har oplevet så ofte før, ville komme til at betyde et stærkere pres på efterspørgslen, end dansk økonomi kunne tåle, simpelt hen fordi virkningerne af den direkte beskatning først indtræder langt senere. Det må derfor være rigtigt at fastholde, at tidspunktet for tilrettelæggelsen af finanspolitikken var senest nu, og ud fra dette har det radikale venstre givet sin tilslutning til, at man nu fik gennemført den del af de foreslåede afgifter, der er kommet til udtryk i betænkningssafgivelsen.

Ud fra en mere langsigtet økonomisk vurdering tror jeg også, der er grund til at glæde sig over, at der nu er nået et økonomisk forlig i folketinget. Det er jo bemærkelsesværdigt, at de tre foregående ordførere i hvert fald har været enige om én ting, nemlig at udtrykke glæde over, at der nu er blevet skabt ro til den skattereforandrøftelse, vi alle har ønsket. Ingen, der har kendskab til dansk politik, er uvidende om, at en forudsætning for den ro, man nu i fællesskab glæder sig over, var, at man fik lagt det finanspolitiske grundlag — og fik gjort det nu. Her er dog altså vitterlig en langsigtet økonomisk vurdering, alle kan være enige om og glade for.

Som jeg har givet udtryk for, tror jeg også, at afgifterne vil medvirke til at sikre en bedre økonomisk balance i 1966 med en bedre mulighed for opretholdelse af den høje beskæftigelse, end der ville have været grundlag for uden disse afgifter. Der er også grund til at tro, at de muligheder, som har været efterlyst fra så mange sider for at foretage en vis lempelse i den strenge kreditrationering, er tilvejebragt med disse afgifter.

Jeg har, som formentlig de fleste andre, noteret mig, hvad den højtærede statsminister i denne anledning har sagt ved sine taler i weekenden, og jeg vil gerne sige, at jeg deler statsministerens opfattelse af det ønskelige i at få en lempelse i kreditrationeringen. Jeg vil dog nok i højere grad, end det i hvert fald i referaterne er kommet til udtryk i statsministerens tale, fremføre en advarsel imod at være for optimistisk i sin vurdering af, hvor langt man nu kan og bør gå i denne kreditlempelse. Hvis den betragtning, jeg før gjorde gældende, er rigtig — og det mener jeg selv sagt den er — kan der nemlig være en vis risiko for, at svingninger i den økonomiske udvikling kan slå den økonomiske balance i stykker. Det gælder selvfølgelig derfor om, at man af hensyn til en mere stabil økonomisk udvikling, end vi så i 1965, heller ikke i kreditpolitikken lempes mere, end holdbart er. Men en vis lempelse i kreditrationeringen er der, så vidt jeg kan bedømme det, almindelig enighed om både politisk og blandt økonomer, der i øvrigt har vurderet Danmarks økonomiske situation.

Jeg har ønsket ved denne lejlighed at sætte en stærk understregning under det radikale venstres opfattelse: at er end kreditrationeringens lempelse ønskelig, så bør man være moderat i sin fremtræden på dette område.

Et punkt vil jeg gerne nævne, selv om det i og for sig ikke er til behandling i dag; det indgår jo alligevel som et naturligt led i den politiske aftale, der er truffet mellem de tre partier, og alle tre foregående ordførere har været inde på det. Det er spørgsmålet om ejendomsskatterne. Jeg må selvfølgelig udtrykke min glæde over, at det ærede medlem hr. Poul Møller — så vidt det var muligt at høre på grundlag af hans udlægning — til trods for sin manglende deltagelse i de forhandlinger, der førte frem til aftalerne, alligevel synes at have forstået dem rigtigt. Det er dog altid en trøst; så ved han i hvert fald, hvad det er, der er sket.

Det er ikke uden betænkelighed, det radikale venstre er gået med til den foreslåede ændring i ejendomsbeskatningen i forhold til det, vi havde givet tilslutning til; vi har her som på andre områder anlagt den vurdering, at de fordele, der kunne opnås, også økonomisk, opvejede ulemperne,